

Lietuvos žemės savininkų sąjungos kartu su Lietuvos miško savininkų asociacija surengtos konferencijos „Medžioklės aktualijos Lietuvoje ir medžioklės tradicijos Europos valstybėse“, įvykusios 2013 m. vasario 28 d. Vilniuje (konferencijų centre KAROLINA, Sausio 13-osios g. 2)

REZOLIUCIJA (projektas)

Į konferenciją susirinko ~ 100 dalyvių, žemės ir miškų savininkų, ūkininkų, medžiotojų, medžioklės teisiniu reglamentavimu ir jos organizavimu besidominčių politikų, mokslininkų, miškininkų, gamtosaugininkų, nevyriausybinių organizacijų, valstybinių institucijų tarnautojų ir žiniasklaidos atstovų.

Išklausę pranešimus ir pasisakymus konferencijos dalyviai:

Konstatuojame, kad:

- Didžiojoje daugumoje demokratinių Europos Sąjungos valstybių, į kurias lygiuojasi Lietuva, suteikimas teisės naudoti privačią teritoriją laukinių gyvūnų medžioklei yra neatsiejama žemės/miško nuosavybės teisių dalis. Pagal ES teisę, medžioklės teisė įvardijama, kaip išvestinė teisė pirminės, konstitucinės žemės nuosavybės teisės atžvilgiu, tą savo 2005-05-13 nutarimo konstatuojamoje dalyje pabrėžė ir Medžioklės įstatymo konstitucingumą nagrinėjęs LR Konstitucinis teismas.
- LR Seimo 2002 05 23 d. priimtas Medžioklės įstatymas pažeidė Konstitucijoje įteisintą nuosavybės neliečiamumo principą ir miško bei žemės savininkų teises; Medžioklės įstatymą keliskart vetavo LR Prezidentas, įstatymo 7, 8, 11, 13 ir 22 straipsnių neatitikimą LR Konstitucijai nustatė LR Konstitucinis teismas, Konstatuojamoje LR Konstitucinio teismo 2005-05-13 sprendimo dalyje yra nurodoma ir daugiau galimų Medžioklės įstatymo prieštaravimų LR Konstitucijai. Laikome absoliučiai nepriimtina praktika valstybės teisėkūros praktikoje, kuomet jau 8 metai nevykdoma LR Konstitucinio Teismo nutartis.
- Žemės ir miškų savininkai negali gauti jokių pajamų iš nuosavos žemės ir miško panaudojimo medžioklės reikmėms. Valstybė, ima iš medžiotojų mokestį už medžiojamųjų gyvūnų išteklį naudojimą medžioklės plotuose, tačiau niekaip nekompensuoja savininkams už jų privačių valdų naudojimą medžioklei, tiesiogiai pažeidžia savininkų ekonominius interesus, taip pat tiesiogiai pažeidžia LR Konstitucijos numatytą teisę savininkui naudotis savo nuosavybe ir naudotis nuosavybės teikiamais rezultatais, t.y. Valstybė nusavina, eksproprijuoja savininkų nuosavybės panaudojimo vaisius.
- Savininkams – medžiotojams atimta teisė patiems naudoti savo nuosavybę medžioklės reikmėms. Medžioklės įstatyme numatytos galimybės yra deklaratyvios, praktika parodė, kad jas įgyvendinti iki šiol yra neįmanoma. Naujai susiformavusiems medžiotojų ūkininkų ir žemės bei miško savininkų klubams, net turintiems medžioklės plotų naudojimo sutartis su jų savininkais didesniame nei 1000 ha vientisame plote, neleidžiama įregistruoti medžioklės plotų vienetų. Net teismams įpareigojus priimti žemės savininkus-medžiotojus į jų plotuose medžiojančių klubų narius, tokie sprendimai nevykdomi.

Pabrėžiame, kad:

- žemės ir miškų savininkai nebuvo ir nėra nusistatę prieš medžioklę ir medžiotojus. Medžioklė, kaip ūkinė veikla ir pomėgis yra svarbi trims dešimtims tūkstančių medžiotojų, kartu tai gali būti reikšmingas papildomų pajamų šaltinis medžioklės plotų savininkams. Tą akivaizdžiai rodo užsienio šalių su ilgametėmis medžioklės tradicijomis patirtis.
- Yra visos galimybės sugyventi ir bendradarbiauti, tik būtina derinti sprendimus, gerbti teisėtus LR Konstitucijoje įtvirtintus žemių savininkų interesus ir kartu sudaryti kuo palankesnes sąlygas medžiotojams sutartiniais pagrindais naudoti žemės ir miškų plotus medžioklei, išsinuomuojuant iš jų savininkų.

Pažymime, kad:

- nepritariame iki šiol taikomai medžioklės plotų naudojimo teisių suteikimo praktikai privačia nuosavybės teise valdomose žemėse (kaip nederančiai su Nepriklausomybę Lietuvai atgavus atstatytomis teisėmis į privačią nuosavybę), kuomet sovietmečiu būrelių naudoti medžioklės plotai, žemes gražinus savininkams, buvo atiduoti naudoti medžiotojų klubams vėl-lyg šios visuomeninės medžiotojų organizacijos būtų igiję į juos paveldėjimo teises.